

ногова за
пехар!

ИНТУИЦИЯТА---ВОЖЕСТВЕНОТО ЧУВСТВО!

9 година.

48 лекция на общия класъ, държана на

23.VII.1930 г. надъ Влизнака на Рила.

Направихме гимнастическите упражнения на поляната при летото езеро. След туй си нихме лицето, главата, ръцът, ураката наредени всички единъ до по бръга на езерото.

Насъдахме всички около единъ камъкъ надъ **Близнака езелъ**, на който седѣше Учителятъ.

Прочете З гл. отъ Ев . на Йоана.

Когато човѣкъ върви по пътя и е невнимателенъ при такива каменни места и си удари краца, веднага ще почувствува болка. Болката въ камънитъ ли е? Болката въ човѣка ли е? Чито е въ камънитъ болката, нито е въ човѣка. Значи единъ не е нищо друго освенъ една енергия, която не е потребна. Туй, което не е потребно на човѣка, всъкога причинява болка. Въ какъвъто и смисълъ да е, когдото туришъ на себе си, което е абсолютно непотребно, то не ти причини болка. Послѣ че камънитъ съ тъй поставени, не искай да го разглеждашъ оглаждашъ пътъ да е равенъ, но той си има място. Ако единъ човѣкъ иска да мине по пътя и да оглади цѣлия пътъ, николко прѣраждання нѣма да му стигнатъ само да поправи пътя. За оглаждането други сили съ потребни. Човѣкъ въ сегашния животъ има дѣлъ задачи: първо да възприеме соковетъ на свое то сърце и второ да развие ума си, да разбира птицата, плановетъ Божии, законите, чрезъ които сътворътъ е създаденъ, да се ползвувате. Всички хора тръба да бѫдатъ силни по мисълъ. Най-силната мисълъ е проводникъ на основа благо, което Богъ е далъ въ животъ. Сега всички единъ човѣкъ, който не може да възприеме Божието благо, той е слабъ по умъ. Не се лъжете. Нѣкой може да живее за много уменъ човѣкъ, но, щомъ не може да се ползува по всичките правила отъ Божиитъ блага, той е простъ човѣкъ. Ози, който може да се ползува по всичките правила отъ Божиитъ блага, той е уменъ, той е мъдрецъ. Всички може да бѫде такъвъ. Туй е цѣльта да се ползвуваме отъ Божиитъ блага. Защото, ако вие вземете една камилла и я натоварите съ скъпоцѣни камъни, камилата ще стане ли по скъпоцѣнина? Скъпоцѣниятъ камъни съ нѣщо друго отъ камилата. Камилата ще каже: менъ ми е по-добре бъсъ тъзи камъни скъпоцѣни камъни, тя е по-благодарна за не я носи скъпоцѣни камъни. Често хората се натоварватъ като камилата, носятъ скъпоцѣни камъни работи, но тия скъпоцѣни работи не съ за васъ. Първото нѣщо въ свѣтъ е иже да се освободимъ отъ всички ненужни работи.

И каквото и да е туй, което е непотръбно, произвежда болка. Тръбва да се
освободите. И затуй има въ човъка едно чувство, наречено човъщка интуиция
което Богъ е вложилъ. Нѣма какво да питашъ ученитѣ хора, мудрецитѣ, кое ти
е потръбно и кое не. Запримѣръ дадатъ ти лимонъ, искашъ да знаешъ дали е
киселъ или не. Че тръбва ли да пратишъ да дойдатъ учени хора да ти дока-
жатъ дали лимонътъ е киселъ или не. Ти разрѣжи ломоноси, повикай професора,
професорътъ е езикътъ, той ще тикаже, дали личонътъ е узрѣлъ, или е киселъ.
Тъй щото всѣки единъ отъ васъ при сегашнитѣ условия тръбва да се допита
до своята интуиция. Когато сте съ хора, може да ги питате, но, когато сте
сами, тръбва да се питате съ вашата интуиция. Интуицията е много върно чув-
ство. Ако човъкъ е въренъ на нея, много малко може да грѣши. Тя е основата,
която може да подкрепи човъшкия умъ и човъшкото сърце въ живота, тя може
да ръководи. Тя е капитанътъ на кораба, който направлява цѣлия човъшки жи-
вотъ. Умътъ и сърцето сѫ слуги, които прислужватъ на този капитанъ. Тя е
велико чувство. Ако човъкъ слуша интуицата, той ще бѫде добъръ. Нѣкой пътъ
хората не сѫ добри по единствената причина, че тѣ не слушатъ своята инту-
иция.

~~С~~ега Христосъ помена въ пречената глава, че човъкъ тръбва да се
роди. Мнозина, които не разбиратъ този законъ, мислятъ, че е много трудно да
се роди човъкъ. Питамъ: да се роди едно житено зърно, можни ли е? - Нѣма, никак-
ва можнотия. Житеното зърно тръбва да се посѣе въ почвата. ~~И~~ На всѣко до-
бро, което е въ тебе, дай му благоприятни условия, то ще се усили, ще даде
своя плодъ. При сегашнитѣ условия отрицателнитѣ мисли иматъ повече условия
вие поставите една мисълъ, предпоставите я, казвате: азъ съмъ човъкъ неспособ-
енъ. Прѣведете тази дума неспособенъ. Несспособенъ си да прѣминешъ прѣзъ рѣ-
ката, понеже нѣма мостъ. Когато има мостъ, може да прѣминешъ. Прѣзъ дълбо-
ката рѣка не си способенъ да минешъ, когато нѣма мостъ. Тамъ дѣто не си
способенъ да минешъ съ краката си, тръбва да бѫдешъ способенъ да направ-
ишъ мостъ отгорѣ. Двама души не може да се обичате, казвате: този човъкъ не
го обичамъ? Защо? - Защото нѣмате мостъ, турете единъ мостъ, турете двѣ дъски
веднага обичъта ще дойде. Да кажемъ: вие казвате, че мене никой не ме обича.
на мене никакъ хората не обрѣдатъ внимание. Ти може да накараши слѣдъ пет
години всичкитѣ хора да ти обрѣдатъ внимание. Иди засади десетъ декара
земя съ най-кубави плодни дълвета, лѣтно врѣме насади единъ бостанъ съ
дини, пъпеше, краставици, цомъ като завѣржашъ вашите плодове, веднага ставашъ
почтенъ човъкъ, на този ще дадешъ нѣщо, на онзи ще дадешъ, ти ставашъ поченъ

Казватъ: благодаря ти, Господине, съ тебе започватъ утвърдяването да се носятъ съ тебе хората, започваш да държаш приятели. Сега вие имате нѣкакъ незасѣти място, засѣйте ги и слѣдъ петъ години всички ще станете почтени, всичкитъ хора ще започнатъ да обръщатъ внимание на васъ. Сега запримѣръ вие искате да развияте чувство на любовъта. Единъ практически методъ, за да развияте чувството на любовъта. Посади една череша, дъвъ черепи, че посади дашъ цвѣтъ, които сѫ червени, хубаво е всички нѣща, които иматъ червенъ цвѣтъ да посадишъ, докато чувствувате, че има нужда. Нѣма да се минатъ едни дъвъ три години, ще почувствувате нѣщо едно много приятно чувство. Но поставете метода за развиващото чувство на любовъта. Пъкъ онѣзи отъ васъ, на които чувството е развито, ни най-малко нѣма защо да посадишъ. Може да садите червени дини, които сѫ хубави, единъ малъкъ бостанъ не е лошо да посадишъ. Ти има една прѣдпоставка.

Вие не трѣбва да считате вашия животъ на миналото като не-нуженъ. Но вашиятъ животъ на миналото, той е като единъ изводъ, едно вступление на онзи велики животъ. Зато, ако нѣмате туй стъклението, туй въведеніе, новиятъ животъ ще биде недостъпенъ. Не съжалявайте за опитността, каквато и да е, въ каквато и да е смисъль, то е добро. Много пъти животъ не е неразбранъ. Ние считаме нѣкои нѣща добри, нѣкои лоши. То е отъ нашето лично гледище, не отъ общата акономия на природата, тя използва всичко. Слѣдователно, ако ти не си спъсоченъ да направишъ нѣщо, заложи го на чувство то на интуицията, туй, което ти не може да го направишъ, заложи го на твоята интуиция, тя ще го свърши.

Сега друго положение. Не се стараете вие да станете свети, че да бидете благоугодни на Бога. Ако вие очаквате, слѣдъ като станете чисти и свети, че Господъ да ви обича, тя е дълга работа, не знай кобко хиляди години може да минатъ, тя е много трудна работа. Богъ при всичкитъ условия, където да се намиратъ хората, Той ги обича. Той си има едно абсолютното отношение, което не се измѣня. Външните отношения къмъ умните хора, къмъ грѣшните хора сѫ разбѣчни, но вътрѣшните отношения къмъ всички сѫщества сѫ едни и сѫщи. Туй е едно дълбоко знание, подкрепа има за всички. На грѣшника казва: може отъ тебѣ много да стане. -Ама азъ съмъ глупавъ. -Отъ тебѣ може да стане учень човѣкъ. -Отъ вънъ нѣмамъ условия. Отъ вънъ ще ти създаватъ условия, отвѣтъ имашъ, Богъ ги е създадъ. Тия вътрѣшниятъ условия ще се изразятъ навѣнъ. Ако отвѣнъ правишъ нѣкоя погрѣшка, не съжалявай, каквато погрѣшка и да направишъ, не съжалявай, извади една поука отъ нея.

казващъ едно провило: днесъ дадохъ да се прояви една голъма добродѣтель въ мене, при най-голъмата погрѣшка, че кажешъ: дадохъ възможност да се прояви добродѣтътъ, затова и Писанието казва: всичко каквото ви се случи, че се прѣвълне на добро. Сега всички имате желание да разберете всичко и изведенажъ. Да разберешъ всичко изведенажъ, значи да изнедешъ всичко изведенажъ. Хубавото е, че ще има всѣкиденъ какво да разбиращъ. Всъки денъ си има своя програма за разбиране. Защото дейното изисква една обстановка, ти не може да разбиращъ, да имашъ животъ разбиране, ако нъмашъ обстановка. За да разберешъ живота на ангелитъ, трѣбва да дойдешъ въ съприкосновение съ тѣхъ. Нитѣ умове, нитѣ тѣхните сърца, да разбиращъ живота на животните, трѣбва да разбиращъ тѣхните умове, тѣхните сърца. Въ живота, ако влѣзешъ въ положението имъ, тѣ не си толковъ глупави. Ти ако влѣзешъ въ положението на едно животно на единъ конь, ако влѣзешъ въ неговото положение, то ще дойде че каже: качи се на гърба, че ти позволи, че те носи, че ти направи услуга. То ще почевствува, че ти имашъ нужда отъ него, че ти служи. Но при сегашните условия, понеже, като не влизаме въ положението му, то бѣга. Казва: азъ несъмъ държанъ да ти нося.

Първото нѣщо: че се стараесте чрезъ интуицията да разбирате нѣщата отъ неговото гледище, иначе нѣма да разберете, ако разбирате нѣщата отъ вашето гледище, че се критикувате. Той ще направи може би нѣщо странно, тѣй ти се вижда гледано отъ новото гледище. Ти разглеждай отъ обстановката, която Богъ ти е турнилъ. Тази обстановка не може да се измѣни и твоите умъ въ даденъ моментъ, може да разгледа нѣщата отъ по единъ начинъ, въ слѣдния моментъ по другъ начинъ. Но нѣкой путь и/а кръво разбиране. Тия криви разбирания сѫществуватъ въ хората по единствената причина, че тѣ не уловаватъ на-еъната интуиция. Работата, която може да извѣрши това свещено чувство, тѣ го възлагатъ на слугите, която не си въ състояние да извѣршатъ. А това много наши работи си оставали назадъ. Множи се да разберешъ нѣкая философска работа, запримѣръ, какво има на слѣницето? Съ интуицията може да разберешъ, какво има на слѣницето, съ ея може да видишъ, какво има на мѣсечината, може да турнишъ антена, за образувашъ отношения между тебе и него. Безъ нея ще учишо слѣдъ хиляди години като обикновенъ философъ, че говоримъ само за елементъ на слѣницето. Сега азъ съмъ срѣцъ мнозина, които казватъ азъ имамъ съобщение съ слѣницето. Казвамъ: дайте ми първиятъ пропускъ. Пропускъ имакакто виждате всички родени същества иматъ едно свойство, по което се отличаватъ: всички дишатъ. Същество, което не дишатъ, не е органическо.

Има едно разширено чувствуване, едно разширено възприемане.

Сега понеже съже дошли тукъ, имате известни условия да станете
то добри. Ако се прѣпънете на нѣкоя камъкъ, върнете се, помилвайте го, прѣмѣ-
мѣстете го, намѣрете му място, да се сене прѣпъватъ други. Ако ѝе напазите нѣкое
мочурливо място, ще го изчиститъ хубаво. Послѣ вземете отъ пепельта
на тия клекове и кажете: искамъ да бѫда тобкозъ търпѣливъ, колкото и сте вие
вие и да се жертвувамъ толкозъ, колкото вие се жертвувате. Всѣки да си носи
си пепель. Тъда съдѣтъ емблема като живи същества, които съ идвали то-
плина. Не се занимавайте да кажете: пепель и тъ клекове, алко пепель ще си
вземете, че я прѣчистите, че я прѣсъсте, че вземете една малка лъжичка. Нѣкое
кой пътъ да ви дамъ единъ цѣръ, ако се усъщате неразположенъ, че вземете
на върха на ножа въ една чаша че турите отъ тази пепель съ вода, че разбъ-
кате, че изпиете, като се утапи пепельта. Но всѣки пътъ всичкитѣ тия мѫдреци
въ свѣта се съпили пепель. Колко пепель съ изпили тъ, докато станатъ уче-
ни хора! Да знаешъ какъ да пиемъ пепельта. То е много хубаво срѣдство. Може
би тукъ ще опитаме единъ цѣръ.

Нека сега тази лекция да запомните слѣдното: да бѫдемъ благо-
дарни за всичко, което Богъ ни е далъ. Вие виждате туй, то е тай нареденъ
за настъ, направили го, тукъ съ строили, работили съ, казватъ: че дойдѣтъ тукъ
Никой пътъ не съ идвали други да правятъ своето събрание тукъ. Тие езера
за настъ Господъ ги е направилъ тия камъни украсиха доколкото днаеха, украси-
ха всичкитѣ тия мяста. А пъкъ туй, което виждате гор, тъ онѣзи работници, ко-
и конто работиха. Тия общи, говеда, коне, конто дойдоха горъ, тъ казватъ: вие ли
бѣхте дѣто щѣхте да дойдете, или други да чакаме. Тия агвица отиватъ на
желта, тъ отиватъ да работятъ за свѣта. Тъ съ скрити тукъ, че свѣтъ, кой-
то ги извади шата да плаща заради тѣхъ. Тия агвица, които ще слѣзватъ, ще
станатъ жертва, но жертва жива, които ще подобри свѣта. Та казвамъ: ние, като
минаваме, ние ще направимъ нѣщо, бѣло да се запознаемъ. Ни е затова турихме
онази рѣка, разрѣшихме въпроса. Ни е турихме тази чешма съ рѣцѣтъ: Господъ
даде и ние даваме. То е емблема: Господъ ни е далъ даромъ и ние даваме.
Турихме рѣцѣтъ тамъ да тече. То е разрѣщението, то е емблема за всичко, едно
реарѣнение което тукъ е създадено.

Сега щидете весели и бодри. Ако дойде нѣкоя хрѣба, или си уда-
рите крака, или нѣкоя вечеръ не може да спите, има много сѫщество, което
вечеръ ще дойдатъ да ви събудятъ да се разговарятъ съ васъ, нѣма да може
да спите. Нѣкой ще ви спратъ на пътя. Една сестра вече я спряха, удариха я

въ малкия пръстъ, казватъ: каки ни, тебе или друга да чакаме.

Сега слъданата мисъл да остане въ васъ: "а бждемъ благодарни за онова, което Богъ ни е далъ. Туй място е за васъ, аз ви го подарявамъ за бждаце." Езъ тапия ще го имате.

Изпъйте Богъ с Лъбовъ.

ВОЖИЯТЬ ДУХЪ, ВЪЗЛОВЛЕНИЯТЬ НА НАШИТЬ ДУШИ,ЩЕ СВЪРШИ ВСИЧКО

ЗА НАСЪ.

Нашата сила седи въ това, че Богъ дѣйствува въ насъ. Силата на рѣката, въ която животъ дѣйствува е ние е тамъ, нѣма какво да се спирате. Ония, ~~които работи, е мъчене, е ня~~, ~~които~~ силна, рѣката, въ която животъ не дѣйствува не е сила. ~~които не работи, е елъбъ.~~ Всички човѣкъ, чрѣзъ скойто Богъ работи, е силенъ моцень. Щомъ прѣстане Той да дѣйствува, рѣката прѣсъхва сама по себе си. И не искате, че силата е въ рѣката. Богъ е, който дѣйствува въ нашето съзнанѣе. Разликата е, че ние съзнаваме, че Богъ дѣйствува, свѣтъ не съзнава. Ние ходимъ въ видѣлия, а свѣтъ още нѣма тази видѣлия. Сега ще се пазите отъ ракции. Много пъти вашите миялници, дѣто инете сѫдовете се подлушватъ и на място да излиза навънъ нечистотията, връща се навхътъ. Отпусвайте каналитъ нечистотията да излиза навънъ. Обратенъ процесъ има: Нѣкой пъти канализацията за онази чистата вода, която иде отъвънъ е запушена и тя не иде. Е запушвайте канала, прѣдъ който нечистотията излиза навънъ и не запушвайте канала, прѣдъ който доброто влиза! Дръжте канала отворенъ доброто да дойде, а злото да излѣзе и животъ ще се уреди..

да вѣвимъ сега!